

[Indenrigsministeren.]

man pålignede skatten „efter formue og lejlighed“, og det vil sige, at der var et ret stort spillerum, således at man kunne forhøje en mands indkomst, før man udregnede skatten, ifølge bestemmelsen om, at der skulle tages hensyn til, om han havde heldige erhvervsforhold o. s. v., ligesom man også i ret udstrakt grad kunne nedsætte dér, hvor der var mindre heldige forhold til stede. Dette, at kommunalbestyrelsen kunne udøve et sådant ret vidtgående skøn, gjorde naturligvis, at man måtte fastholde, at ligningen burde fremlægges til beboernes bedømmelse.

Jeg har i den første tid, jeg sad i kommunalbestyrelsen, været ude for, at man satte en skatteyder ret lavt til statsskatteansættelsen, og så sagde man: vi kan altid forhøje ham noget mere, når vi kommer til kommuneskatten. Man havde den gammeldags betragtning, at man ikke ret godt kunne få manden sat op dertil, hvor han egentlig skulle stå, men så kunne man altid fastsætte indtægten noget højere, når man skulle påligne ham kommuneskatten. Dette frie spillerum gjorde som sagt, at man var nødt til at fremlægge ligningen, for at beboerne kunne bedømme, hvordan arbejdet var foregået, men dette forhold har selvfølgelig ændret sig betydeligt. Nu er man mange steder gået over til en mere fast ligningsskala, ansættelserne er blevet bedre, og selv om jeg vil indrømme, at de ikke er fuldkomne endnu, så er de alligevel blevet betydelig bedre og rigtigere end tidligere, og derfor er der selvfølgelig ikke helt det samme grundlag for at kræve ligningen fremlagt, som der har været før.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på spørgsmålet om tilbageholdelse af skat, hvor der var tale om understøttelse o. lign.; det skal jeg naturligvis ikke komme nærmere ind på, for det hører jo ikke hjemme her, men det ærede medlem har øjensynlig overset, at jeg har besvaret et spørgsmål her i tinget om dette forhold. Det ærede medlem mente i den socialdemokratiske presse at have læst nogle udtalelser om, hvordan det foreliggende lovforslag burde fortolkes, men jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at det var mine udtalelser, det ærede medlem omtalte, og det var dem, som man siden hen har anført

i pressen og i de meddelelser, der er gået ud til kommunerne.

Det ærede medlem mente, så vidt jeg forstod, om lovforslaget vedrørende den kommunale beskatning, at der burde gives større lettelser og nedsættelser for de mindre indtægter og som følge deraf foretages en forhøjelse for de større indtægters vedkommende. Det er jo et principspørgsmål. Jeg mener, at den grænse, vi her har trukket ved de 4 000 kr. og 2 500 kr., på det nuværende tidspunkt er rimelig og rigtig.

Det ærede medlem omtalte, at der særlig i sognekommunerne ikke var sket noget, men jeg må gøre opmærksom på, at man også i sognekommunerne har en mulighed for at give større børnefradrag, hvis man vil, og derigennem en mulighed for at lette skatten for de mindre indtægter. Jo længere man kommer ud på landet — hvis man må bruge det udtryk — des mere betyder den grænse, man har sat for købstæderne og de bymæssige kommuner, idet denne indtægt, det kan ikke nægtes, rækker længere i de rene landkommuner, hvor huslejen er billig, og mange andre forhold gør sig gældende. Vi har derfor ikke rørt ved dette forhold i lovforslaget, men naturligvis er der ikke noget i vejen for at tage det op.

Det ærede medlem mente, at nogle kommuner opkræver for meget i skat, og dér blev det ærede medlem altså helt enig med de ærede medlemmer hr. Jens Chr. Christensen og hr. Poul Møller, som også var lidt bange for, at kommunerne handlede noget ansvarsløst. Jeg må sige til det ærede medlem, at i de kommunalbestyrelser, hvor jeg har hørt at der er kommunistiske medlemmer, har disse aldrig holdt sig tilbage, når det gjaldt om at stille fornyede krav til kommunerne om forøgede udgifter. Derfor synes jeg ikke, det ærede medlem er den rette til at påtale, at kommunerne lægger højere budget, end det er nødvendigt; jeg ville mene, at hvis kommunistpartiet havde flertal i en række kommuner, ville vi få anderledes høje budgetter at se end dem, man nu forelægger.

Det ærede medlem nævnte Århus og andre ligestillede kommuner, men jeg er af den formening, at det er en klog politik, at kommunerne konsoliderer sig og skaber et vist overskud, der naturligvis må stå i for-